

[Udenrigsministeren.]

Oppositionen, baade Ordførerne og deres politiske Venner, at det vil være klogt af dem at regne med, at den stærkeste Følelse, der findes i det nuværende Folketingsflertal i begge de to Partier, hvoraf dette Flertal bestaar, er den, at Valgdagen har gjort det til en Pligt for os at sætte alle de Evner, som staa til vor Raadighed, ind paa at omsætte i Handling den Villie, Vælgerne gav Udtryk paa sidste Valgdag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de forskellige Udtalelser, der er fremsat af Ordførerne og da navnlig af Ordførerne for de Partier, der er Modstandere af Regeringen.

Jeg tror, at jeg kort kan karakterisere disse Udtalelser i al Almindelighed saaledes, at man har talt meget lidt om Regnskabet for 1928—29, det sidste Regnskab fra den sidste Regering. Man har talt meget lidt derom og kun næsten nødtvungen nævnt, at der dog forelaa et Underskud paa 11 Mill. Kr. paa dette sidste Regnskab. Indeværende Aars Finanser har man heller ikke talt meget om, og det forstaaer jeg meget godt, det kan der vel heller ikke siges saa mange Ting om, og der kan for Resten heller ikke siges saa mange onde Ting om det, som man ønsker at sige, og man er vist ikke helt sikker paa, at der kan siges mange gode Ting om det, saa man skal vove det.

Om Finanslovsforslaget, som nu er til Behandling, har man, havde jeg nær sagt, heller ikke haft ret meget at sige; man har nemlig snakket helt udenom dette Forslag og oprullet fantastiske Billeder af økonomisk og politisk Art paa Grundlag af dette Forslag, men i Virkeligheden uden at have noget fast Grundlag for saadanne Billeders Oprullelse.

Man har i øvrigt ogsaa haft en Vanskelighed, og den har været fælles for Ordførerne for Venstre og for Ordføreren for det konservative Folkeparti, og det er den, at man skulde blæse og have Mel i Munden paa en Gang, og det er, som ordsprogligt bekendt, noget vanskeligt. Man skulde nemlig dels vise, at det udarbejdede Budget skyldtes den foregaende Regerings gode Handlinger, og at det som Følge deraf var udmærket, og dernæst skulde man bevise, at det var et slet Budget, og at dets Slethed skyldtes den nuværende Regering. Jeg har ikke Indtryk af, at det har været de ærede Ordførere muligt paa nogen synderlig heldig Maade at forene disse Modsætninger.

Jeg skal nu gaa over til de enkelte Udtalelser af de ærede Ordførere for Modstanderne og skal da først omtale nogle af de Udtalelser, som er fremsat af den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Madsen-Mygdal. Jeg skal naturligvis holde mig til de Udtalelser af det ærede Medlem, der særlig vedrører de finansielle Forhold.

Det ærede Medlem udtalte om Regeringens Program i Almindelighed og formodentlig ogsaa om dette Finanslovsforslag, at det var en tynd Kop Te. Jeg maa sige, at de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte af finansiell Art under sin Ordførertale, gav Indtryk af, at det ærede Medlem helt havde glemt at komme Teblade paa, inden han skænkede op.

Det ærede Medlem udtalte meget overlegent, at Budgettet var jo sprængt; det ærede Medlem gav ikke nogen nærmere Paavisning af, hvorledes det var sprængt, og det vilde heller ikke have været særlig let for det ærede Medlem, men det ærede Medlem sagde, der er jo 4 Mill. Kr. optaget som Besparelse paa de militære Budgetter, og det var formentlig noget af det, der bidrog til at sprænge Budgettet.

Af disse 4 Mill. Kr. kræves der for de 2,4 Mill. Kr. en lovmæssig Tilkendegivelse, for at de kan spares, og denne lovmæssige Tilkendegivelse har Ministeriet ment kunde gives paa den Maade, at man optog en Tekstanmærkning paa Finansloven. Det mener den ærede Ordfører aabenbart ikke. Den ærede Ordfører erklærede, at det kunde Venstre aldrig gaa med til. Jeg havde i mine Udtalelser ved Fremlæggelsen af Finansloven sagt, at jeg kunde ikke tænke mig, at Venstre vilde være det Parti, der gik imod en saadan Nedsættelse paa Militærbudgetterne, idet Venstre jo i 1927—28 havde foretaget en Nedsættelse af samme Art som denne. Det ærede Medlem sagde, at det var slet ikke det samme, som Venstre gjorde i 1927—28, for da søgte man det lovmæssige Grundlag for en saadan Nedsættelse ved en særlig Lov.

Jeg maa sige, at hvis ikke det er andet, der skiller os ad, saa skal denne Hindring for Samarbejdet snart blive bragt af Vejen. Jeg er ganske sikker paa, at den højtærede Forsvarsminister er villig til at fremsætte et saadant Lovforslag, saa snart det ønskes fra Venstrepartiets Side, og saa snart det derved tilkendegives, hvad formentlig maa være en Følge af de Udtalelser, der faldt, at man er villig til at følge den Linie, man fulgte i 1927—28, det vil sige foretage Nedsættelserne paa de omtalte Budgetter, men kun vil have dem paa samme Maade